

Statsministerens redegørelse i henhold til grundlovens § 38 (mundtlig del)
(Redegørelse nr. R 1).

Kl. 12:04

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Forleden hentede Danmark igen et verdensmesterskab og denne gang i en helt særlig disciplin, nemlig demokrati. Ifølge Verdensbanken er Danmark verdensmester i demokrati, bl.a. fordi vi har en fri presse og vi kæmper for ytringsfriheden. Det kan vi godt tillade os at være stolte over. Men det er også et mesterskab, som forpligter, forpligter til at stå vagt om de personlige frihedsrettigheder.

I Danmark betragter vi friheden som en selvfølge, folkestyret som noget selvklart og respekten for liv, frihed og ejendom som selvindlysende, men desværre har vi set mange eksempler på, at vore værdier er under pres. Vi står midt i en global værdikamp. I den kamp kan vi ikke være neutrale, vi må stå fast i forsvaret for de grundlæggende frihedsrettigheder.

I Burma bliver befolkningen undertrykt af et brutalt militærregime. I Zimbabwe har et grusomt og voldeligt regime ført landet ud i hungersnød, fattigdom og flygtningestrømme. I Sudan har et tyrannisk regime ført an i noget, der ligner folkemord i Darfur. Millioner lider under sult og undertrykkelse.

Vi kan ikke bare se til. Det internationale samfund må engagere sig og insistere på, at regimerne overholder menneskerettighederne, stopper undertrykkelsen og indfører demokrati.

Befolkningerne i Libanon, Afghanistan og Irak har valgt demokratiet. I stort tal har de deltaget i valg og folkeafstemninger for at bygge nye demokratier op, men de spirende demokratier bliver truet af terrorister og reaktionære kræfter.

Vi, der lever i frie, demokratiske lande, har en pligt til at hjælpe de folk, som kæmper for frihed og folkestyre. Derfor har Danmark ydet bidrag til den internationale styrke i Libanon, og derfor sender vi flere soldater til Afghanistan. Jeg er glad for, at der står et bredt flertal bag denne indsats. Vi kan ikke tillade, at Afghanistan igen bliver et fristed for terrorister.

Vi deltager i den internationale koalition i Irak. Efter 4 års indsats tilpasser vi nu vort bidrag. Bataljonen er taget hjem, og i stedet har vi sendt et helikopterbidrag. Vi har også tilpasset indsatsen med genopbygning.

Der er grund til at påskønne den indsats, som danske soldater har ydet og yder i Irak. De har

sikret, at irakerne kunne gennemføre frie valg, de har ydet en betydelig hjælp til genopbygning, og de har uddannet og trænet irakiske sikkerhedsstyrker.

Nu er tiden kommet til, at irakerne selv tager mere ansvar, ansvar for forsoning mellem befolkningsgrupperne og ansvar for selv at bekæmpe terroristerne.

Det er dybt tragisk, når soldater mister livet i kampen for at sikre andre mennesker bedre levevilkår. Forleden kostede kampene i Afghanistan to danske soldater livet. Vore tanker og vor medfølelse går til deres familier, pårørende og kammerater.

Jeg vil gerne takke de danske soldater, som gør tjeneste under svære og farlige forhold rundt om i verdens brændpunkter. De yder en beundringsværdig indsats for at skabe frihed, fred og fremgang for undertrykte folk. De fortjener dyb respekt og stærk støtte fra os alle.

Kampen om frihedsrettighederne er blevet en del af vores hverdag. Vi har oplevet dødstrusler mod mennesker, der på skrift, i tale eller med tegninger udtrykte sig på en måde, der blev opfattet som krænkende mod en religion. Vi oplevede det i Danmark under tegningesagen, og nu har vi set det gentaget i Sverige.

At det er dyb alvor, så vi også i marts måned. En række muslimske lande fremlagde i FN en resolution, som opfordrer medlemslandene til at indføre lovgivning, der begrænser ytringsfriheden af hensyn til respekten for religion. Resolutionen blev vedtaget.

Disse forsøg på at indskrænke ytringsfriheden tager vi klart afstand fra. Ytringsfriheden indebærer nemlig også retten til kritisk debat om religion.

Vi går klart ind for religionsfrihed. Derfor kæmper vi for det enkelte menneskes ret til frit at udøve sin religion overalt i verden, derfor fordømmer vi ethvert forsøg på at demonisere mennesker på baggrund af deres religion eller etniske tilhørsforhold, og derfor bekæmper vi enhver forfølgelse af eller diskrimination imod mennesker på basis af deres religiøse overbevisning.

Men religionsfrihed er også frihed til ikke at tro på det samme som andre – og at give udtryk for det. Religionsfrihed og ytringsfrihed hænger sammen.

Derfor vil regeringen skærpe kampen for ytringsfrihed og religionsfrihed. Vi vil forbedre mulighederne for at give ophold i Danmark til udenlandske forfattere, der er forfulgt i deres

hjemlande, og vi vil ihærdigt bekæmpe ethvert forsøg på at vedtage resolutioner i FN, der sigter på at indskrænke ytringsfriheden. Tværtimod kunne der være behov for at tydeliggøre, at ytringsfriheden også indebærer retten til fri debat om religion.

Vi vil arbejde målrettet for at sikre og forbedre religionsfriheden og indskærpe alle lande at respektere og garantere rettighederne for religiøse mindretal, og vi vil forstærke samarbejdet i EU om menneskerettigheder for at styrke den fælles optræden i FN og andre internationale forsamlinger. Vi ønsker en verden, hvor mennesker har frihed til at udtrykke deres mening, udbrede deres ideer og udøve deres religion, som de ønsker.

Desværre er der også i Danmark grupper af religiøse ekstremister, som ikke anerkender og respekterer de grundprincipper, det danske folkestyre bygger på. Vi har set anholdelser af mistænkte i sager om planlægning af terrorhandlinger og opfordring til terror. Og der er også faldet domme og idømt fængselsstraffe.

Der er grund til at rose politiet for en dygtig indsats. Politiet har formået at opspore fanatikere og forhindre terroraktioner. I lyset af de indhøstede erfaringer fra de konkrete sager overvejer vi løbende, hvordan vi bedst sikrer det danske samfund mod terror.

De anholdte har uddannelser, lærepladser, job. De opfylder forudsætningerne for det, vi normalt opfatter som en vellykket integration, og netop det giver anledning til ekstra bekymring. Vi ser nemlig, at arbejde og uddannelse ikke i sig selv er nok til at forhindre radikalisering af unge. Det må vi tage bestik af. Der er i høj grad brug for at opprioritere den værdimæssige side af integrationen.

Regeringen vil her i efteråret fremlægge en samlet handlingsplan, som skal forstærke indsatsen for at forebygge ekstremistiske holdninger og radikalisering blandt unge. Unge danskere med indvandrerbaggrund skal ikke blot have en uddannelse, de skal også kende de principper, som det danske folkestyre bygger på. Respekt for et demokratisk menneskesyn om alles frihed, ligeværd og ansvar skal præge undervisningen på alle klassetrin.

I danskuddannelsen for voksne udlændinge vil vi styrke undervisningen i samfundsforståelse, demokrati og medborgerskab, og vi vil udvikle tilbud om undervisning i medborgerskab for imamer og andre religiøse forkyndere.

I tilsynet med de frie skoler vil vi sikre, at undervisningen i danske samfundsforhold og demokratiske værdier er i orden.

Vi vil øge kendskabet til demokrati. Derfor har regeringen taget initiativ til at udarbejde en demokratikanon, en kanon over de centrale begivenheder, filosofiske strømninger og politiske tekster, som har påvirket udviklingen af det danske folkestyre. Jeg håber, at denne demokratikanon vil blive brugt i undervisningen, i foreningslivet, i folkeoplysningen og overalt i samfundet til at styrke opmærksomheden, bevidstheden og debatten om demokratiet.

Vi vil også inddrage den viden, som lærere, integrationskonsulenter, pædagoger, socialarbejdere og andre har om ekstrem religiøs adfærd og tegn på radikaliserings, og vi vil gøre brug af de ressourcer, som velfungerende danskere med muslimsk baggrund besidder. De kan være positive rollemodeller for de unge, som er i risiko for at blive tiltrukket af den militante islamisme.

Og så har jeg en stærk appel til alle: Lad nu ikke terrorsagerne give anledning til at dæmonisere danskere med muslimsk baggrund. Vi taler om et meget lille mindretal, der har ekstreme holdninger. De må ikke få lov at ødelægge tilværelsen for det massive flertal af danske muslimer, som har skabt sig et godt og fredeligt liv i Danmark med uddannelse og arbejde. Lad os forene kræfterne om at bekæmpe truslen fra ekstremismen.

Lad os holde sammen om et samfund med frihed til forskellighed, et samfund, hvor den enkelte borger bliver respekteret som menneske og ikke som kristen eller muslim eller jøde, buddhist eller hindu eller ateist, et samfund, der byder velkommen til mennesker, der vil arbejde, uddanne sig og yde et positivt bidrag til fællesskabet.

Det er en fantastisk styrke ved det danske samfund, at vi hænger så godt sammen socialt, økonomisk og kulturelt. Det er et centralt mål for regeringen at bevare og udvikle denne sammenhængskraft ved at give muligheder og chancer i tilværelsen for alle.

Beskæftigelsen er høj – aldrig har så mange danskere været i arbejde. Arbejdsløsheden er lav. Nu er den nede på omkring 90.000 personer – det laveste tal siden starten af 1970'erne.

Den høje beskæftigelse og den lave arbejdsløshed er det største socialpolitiske fremskridt i årtier, for de udsatte grupper, som i årevis har været uden for arbejdsmarkedet, har nu fået chancen for at arbejde, og arbejde er med til at

give indhold i tilværelsen for det enkelte menneske og dermed med til at mindske den sociale og økonomiske ulighed i samfundet.

Men vi står over for en ny udfordring, en udfordring, som vi kunne kalde den nye ulighed, en ulighed, som ikke først og fremmest bunder i mangel på penge, men snarere i mangel på livschancer, en mangel på muligheder som følge af mangel på sociale, uddannelsesmæssige og kulturelle kompetencer.

Regeringen vil iværksætte en bred indsats for at bekæmpe den nye ulighed. Vi vil styrke indsatsen for de mest udsatte børn og voksne yderligere.

For det første har vi fremlagt en omfattende og flerårig plan for at sikre lige muligheder for udsatte børn og unge. Planen indeholder initiativer, der skal styrke forældrenes evner til at tage ansvar for deres eget og deres børns liv, styrke de udsatte børn i deres skolegang og styrke de udsatte familiers netværk. Vi skal bryde den negative sociale arv.

For det andet vil vi forstærke indsatsen for at forebygge sundhedsmæssige problemer blandt de udsatte grupper. For der er stigende ulighed, når det gælder sundhed. Regeringen vil udarbejde en national handlingsplan med klare mål for at forebygge usund levevis.

For det tredje vil regeringen yderligere forbedre indsatsen over for mennesker med psykiatiske problemer. Vi vil etablere akutte sociale tilbud til sindslidende, tilbud, som skal hjælpe sindslidende til en meningsfuld dagligdag med familieliv, netværk, beskæftigelse, uddannelse og fritidsaktiviteter.

Vi vil forbedre ligestillingen mellem kvinder og mænd. Det er med til at skabe stærk sammenhængskraft, at kvinder og mænd har lige muligheder.

Men det er ikke alle i Danmark, der nyder gavn af ligestillingen. Nogle indvandrerkvinder har ikke kontakt med det omgivende samfund. De kender ikke deres rettigheder, og de bestemmer ikke over deres egen tilværelse. Denne manglende ligestilling for mange indvandrerkvinder er en del af den nye ulighed. Regeringen vil iværksætte en samlet indsats for at fremme ligestillingen mellem kvinder og mænd med indvandrerbaggrund.

Vi vil for det første tilskynde til, at også kvinder med indvandrerbaggrund kan arbejde, få uddannelse, opnå økonomisk uafhængighed og deltage i idræts- og foreningslivet. Regeringen

vil forstærke indsatsen for at hjælpe kvindelige iværksættere med indvandrerbaggrund.

Vi vil for det andet sikre, at alle kender deres rettigheder. Vi vil ud til alle nye danskere med oplysning og debatmateriale om kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene.

Vi vil for det tredje gøre mere for at hjælpe de hundreder af kvinder og børn, der hvert år udsættes for vold og ender på krisecentrene. Næsten halvdelen af dem har indvandrerbaggrund. Derfor skal alle kvinder med børn på krisecentre fremover tilbydes en familierådgiver, som skal rådgive om bolig, økonomi, arbejdsmarked, skole, sundhed og ligestilling.

For det fjerde vil ligestillingsministeren holde en række dialogmøder med indvandrerkvinder i hele landet, så kvinderne selv kan komme til orde.

Vi ønsker et Danmark med lige rettigheder, lige muligheder og lige ansvar for det fælles. Lad os holde sammen på et Danmark uden de store skel og kløfter i befolkningen, et Danmark med en stærk sammenhængskraft.

Dansk økonomi er sund og solid. Men vi står over for nye udfordringer. Den største opgave i de kommende år bliver at sikre tilstrækkeligt med hænder og hoveder på arbejdsmarkedet – både i de private virksomheder og i de offentlige institutioner.

Hver tredje virksomhed, som har søgt arbejdskraft, har søgt forgæves, og i foråret 2007 har danske virksomheder måttet opgive at besætte 58.000 stillinger. Også i det offentlige er der mange ubesatte stillinger.

Det koster velstand og velfærd, at vi mangler arbejdskraft. De private virksomheder mister ordrer og produktion, og de offentlige institutioner kan ikke levere den service, vi ønsker. Udfordringen bliver blot endnu større i de kommende år, for vi ved, at antallet af danskere i de mest erhvervsaktive aldre vil falde med omkring 40.000 frem mod 2015. Og vi ved, at over 200.000 offentligt ansatte vil gå på pension i de næste 10 år. Dette er den største udfordring, det danske samfund står over for. For at sikre fortsat fremgang i velstand og velfærd er vi nødt til at gøre en kraftanstrengelse for at skaffe flere medarbejdere både til de private virksomheder og til de offentlige institutioner.

Til at forberede den langsigtede indsats vil regeringen nedsætte en arbejdsmarkedskommission med uafhængige eksperter. Kommissionen skal udarbejde forslag til, hvordan vi kan øge beskæftigelsen i de kommende år. Men regerin-

gen vil allerede her i efteråret fremlægge en ambitiøs plan for at skaffe mere arbejdskraft i Danmark dels ved at få endnu flere mennesker her i landet flyttet fra overførselsindkomst til arbejde, dels ved at tiltrække kvalificeret arbejdskraft fra udlandet.

Planen indeholder ti hovedpunkter:

Vi vil fortsætte og udbygge indsatsen for at få de resterende ledige på dagpenge og kontanthjælp i arbejde.

Vi vil give førtidspensionister, der har fået tilkendt pension før 2003, mulighed for at arbejde i en årrække med en sikkerhed for, at de ikke dermed mister retten til senere at gå tilbage til førtidspension. Og vi vil styrke indsatsen for, at yngre mennesker ikke ender på varig førtidspension.

Vi vil give folkepensionister bedre mulighed for at arbejde uden at blive trukket i pensionen, og vi vil gøre reglerne om opsat pension mere fleksible, så det bedre kan betale sig at udsætte pensionsalderen.

Vi vil indføre et særligt nedslag i skatten af arbejdsindkomst på maksimalt 100.000 kr. for skatteydere, der er 64 år. For at få skattnedslaget skal man have været fuldtidsbeskæftiget fra 60-års-alderen.

Vi vil give studerende bedre mulighed for at arbejde uden at blive trukket i SU.

Vi vil nedbringe sygefraværet og forbedre de offentligt ansattes mulighed for at gå fra deltid til fuldtid.

Vi vil tiltrække flere kvalificerede udlændinge til at arbejde i Danmark. Derfor vil vi udvide greencardordningen, jobkortordningen og forskerskatteordningen yderligere, og vi vil indføre et særligt virksomhedsvisum.

Vi vil lette papirarbejdet og afkorte ventetiden for virksomheder, der søger udenlandsk arbejdskraft.

Vi vil målrettet rekruttere udenlandske medarbejdere til den offentlige sektor på områder med mange ubesatte stillinger, bl.a. på sundhedsområdet.

Endelig vil vi iværksætte en massiv kampagne for at øge kendskabet til Danmark som et godt land at arbejde og leve i, og vi vil forstærke indsatsen for at fastholde og integrere de mennesker, der kommer hertil.

For at sikre fortsat fremgang i velstand og velfærd i Danmark er det nødvendigt at hente mere udenlandsk arbejdskraft til Danmark, men der skal være tale om en kontrolleret indvandring, som sikrer, at de, der kommer hertil, har

de rette kvalifikationer og kan forsørge sig selv. Og naturligvis skal udenlandske medarbejdere arbejde på de samme vilkår som deres danske kolleger. Vi ønsker ikke at underminere og forringe løn- og arbejdsvilkårene på det danske arbejdsmarked. Danmark har brug for udenlandsk arbejdskraft – på den rigtige måde.

Siden 2001 har vi fået vedtaget en række betydningsfulde reformer: en strukturreform, som har skabt større og mere bæredygtige kommuner og regioner, en reform, som sikrer en bedre ramme om fremtidens velfærdssamfund; en velfærdsreform, som gradvis forhøjer alderen for efterløn og pension, en reform, som bidrager til finansieringen af fremtidens velfærdssamfund; en globaliseringsreform, som tilfører betydelige ressourcer til forskning, udvikling, uddannelse og iværksætteri i Danmark, en reform, som ruste det danske samfund til at møde en skærpet international konkurrence; en uddannelsesreform, som højner det faglige niveau i hele uddannelsessystemet, lige fra folkeskolen til universiteterne, en reform, som forbereder vore unge bedre til fremtidens arbejdsliv. Og vi har sænket skatten, så det bedre kan betale sig at arbejde.

Nu tager regeringen fat på den næste store reform, en kvalitetsreform, som over de kommende år vil forny og udvikle den offentlige velfærd gennem bedre ledelse, bedre rammer for medarbejderne, afbureaukratisering og modernisering af de offentlige institutioner, en reform, som vil føre til en omfattende fornyelse af velfærdssamfundet – til gavn for såvel brugere som medarbejdere.

Over de næste 10 år vil regeringen afsætte 50 mia. kr. til investering i moderne offentlige institutioner: i effektive sygehuse med den nyeste teknologi; i skoler med et sundt indeklima, tidsvarende klasselokaler og hygiejniske toiletter; i moderne ældreboliger og plejehjem; og i daginstitutioner med mere plads til børnene.

Vi vil sætte brugerne i centrum. De har krav på at blive hørt. Derfor ønsker vi regelmæssige undersøgelser af brugernes tilfredshed med daginstitutioner, plejehjem og sygehusafdelinger. Det mindsker behovet for at kontrollere og detailstyre fra centralt hold.

De ældre, der har brug for at få hjemmehjælp, skal opleve, at der ikke kommer så mange forskellige hjemmehjælpere i deres hjem.

Der skal være et godt akutberedskab – også i tyndtbefolkede egne med lange afstande. Fra

man ringer 112, og til hjælpen er fremme, må der under normale forhold højst gå 15 minutter.

Forældre med børn i daginstitutioner skal ikke generes af løsevne lukkedage på almindelige hverdage.

Vi vil gennemføre en ledelsesreform. Den skal sikre, at 70.000 offentlige ledere får en solid uddannelse og klare ledelsesforhold.

Vi vil give de 800.000 offentligt ansatte de bedste muligheder for faglig udvikling og opkvalificering.

Vi vil forenkle og afbureaukratisere. Medarbejderne skal bruge mindre tid på papirarbejde og mere tid på omsorg og pleje.

Og vi vil tiltrække den nødvendige arbejdskraft til den offentlige sektor ved at sikre flere uddannelsespladser, bedre integration og en stærk seniorpolitik.

Udgangspunktet for hele kvalitetsreformen er, at bedre kvalitet skal komme nedefra. Folketing og regering kan og skal ikke bestemme alting. Mennesker er forskellige. Vi skal tage udgangspunkt i det enkelte menneskes ønsker og behov, og vi skal give medarbejderne ude på plejehjemmene og i børnehaverne frihed til at finde de løsninger, som passer bedst til de lokale forhold.

Der er masser af eksempler på god og tryk offentlig service leveret af dygtige, kompetente og engagerede medarbejdere og ledere. Sygeplejersker, pædagoger, social- og sundhedsassistenter, folkeskolelærere og mange andre gør hver dag et stort, kvalificeret og engageret arbejde – så godt, at otte ud af ti brugere er tilfredse med den offentlige service.

Nu vil vi gøre det gode endnu bedre ved at iværksætte en kvalitetsreform, en reform, som skal gennemføres i tæt samspil med medarbejderne og deres organisationer. Regeringen har derfor indgået vigtige aftaler med fagbevægelsen om kompetenceudvikling, om rekruttering, arbejdsmiljø og ledelse. Vi har sat kursen mod en ny velfærdsmodel for det 21. århundrede.

På sundhedsområdet er der specielle udfordringer, der kræver en særlig indsats. Det gælder ikke mindst behandlingen af kræft. Jeg tror, vi alle har en fornemmelse af, hvilken psykisk belastning det er at få konstateret kræft. Det går simpelt hen ikke, at der er unødigt ventetid på undersøgelser og behandling af kræftpatienter. I værste fald kan det koste liv.

Regeringen har siden 2001 tilført betydelige midler til kræftområdet, og der er sket en væsentlig udbygning af aktiviteten. Der gennemfø-

res i dag mere end 67.000 flere kræftoperationer end i 2001, og der gennemføres mere end 38.000 flere strålebehandlinger. Så der er sket fremskridt. Men på trods af et massivt fokus på kræftområdet er det ikke godt nok. Mistanke om livstruende kræft eller en kræftdiagnose skal udløse akut og resolut handling.

Derfor stiller regeringen nu meget håndfaste krav til regionerne og til sygehusene. Vi kræver for det første, at udredning og behandling af kræft foregår uden nogen som helst unødvendig ventetid, for det andet skal alle kræftpatienter have en fast kontaktperson, og for det tredje skal der være klare retningslinjer for information af patienter og pårørende.

Regeringen vil i samarbejde med regionerne sikre de nødvendige midler til kræftplanen. Men det handler nok så meget om at tænke arbejds gange og rutiner igennem og lære af de sygehuse, hvor tingene rent faktisk fungerer. Vi betaler en høj skat i Danmark, og så har vi også krav på førsteklases sygehuse. Kræftpatienter skal have behandling af højeste internationale kvalitet – i hele Danmark.

Næste år afsætter regeringen betydelige midler til fortsatte forbedringer i velfærd og kvalitet i den offentlige sektor og til et yderligere løft i forskning, uddannelse, innovation og iværksætteri. Det er der plads til inden for en økonomisk ansvarlig ramme.

Det letteste i verden er at udstede løfter om mere velfærd, højere løn og lavere skat. Det kan enhver. Men regeringen har et ansvar. Regeringen har et ansvar for, at tingene hænger sammen, og at økonomien er i orden, og det ansvar lever regeringen op til.

Vi har fremlagt et samlet udspil med en kvalitetsreform, der giver et historisk løft i den offentlige velfærd, og en skattepakke, som sænker skatten på arbejde yderligere. Det er ambitiøst, men det hænger sammen, og det er finansieret.

Regeringen har præsenteret en økonomisk plan frem til 2015. Den viser, at økonomien er holdbar, hvis vi sørger for, at der fortsat er overskud på de offentlige finanser, at det offentlige forbrug vokser i takt med den samlede samfundsøkonomi, og at den strukturelle beskæftigelse vokser med 20.000 frem til 2015. Det agter regeringen at leve op til. Vi vil ikke være med til en konkurrence i økonomisk overbud. Danmark har i dag en stærk økonomi og en betydelig økonomisk frihed, fordi der i mange år er ført en økonomisk ansvarlig politik. Den skal vi holde

fast i. Økonomien skal være holdbar – både på kort og lang sigt.

Vi har også et ansvar for at fremtidssikre Danmark med energi på en økonomisk forsvarlig og miljømæssig bæredygtig måde.

I dag er Danmark praktisk talt selvforsynende med energi, bl.a. som følge af olie og naturgas fra Nordsøen. Det har givet sikker forsyning og god økonomi. Men en dag er eventyret i Nordsøen slut, og den dag skal vi have andre energikilder parat, for vi vil ikke være afhængige af at skulle købe olie og naturgas fra lande og regioner i verden, der vil misbruge energiforsyningen som redskab i udenrigs- og sikkerhedspolitikken.

Energiforbruget påvirker også miljø og klima. FN's klimapanel har fastslået, at den stigende CO₂-udledning har negative konsekvenser for miljø og klima overalt på kloden, og at en væsentlig del af den globale opvarmning er menneskeskabt. Videnskaben har talt. Nu må politikerne handle.

Som et første skridt har regeringen fremlagt et ambitiøst energiudspil. Vi ønsker, at Danmark på lang sigt skal være hundrede procent uafhængig af fossile brændsler som olie, naturgas og kul. Det er et meget ambitiøst mål, og det vil tage mange år at nå dertil, men det er vigtigt at træffe de første beslutninger allerede nu.

Vi vil fordoble andelen af vedvarende energi, så vi når op på mindst 30 pct. i 2025. Vi vil sikre, at Danmark er et af de lande i verden, som udnytter energien bedst og mest effektivt gennem fortsatte energibesparelser. Vi vil øge forskning og teknologiudvikling markant. Frem til 2010 vil vi fordoble indsatsen, så den når op på 1 mia. kr. om året. Og i årene fremover vil vi følge op med flere nødvendige beslutninger.

Også internationalt har regeringen lagt sig i front for at sikre en ambitiøs klimapolitik. Med værtskabet for FN's klimamøde i 2009 får Danmark en nøglerolle i arbejdet for en ny global klimaafale. Vi vil udnytte dette til at fremme dansk klimateknologi. Og vi vil lægge betydelige kræfter i at få en aftale, der omfatter alle de store udledere af drivhusgasser, også USA, Kina og Indien, en aftale, der indeholder bindende mål for reduktion af CO₂-udledninger, en aftale, der fremmer den globale udvikling af renere og grønnere teknologi, og en aftale, der tager hånd om udviklingslandenes behov for at finansiere og tilpasse sig klimaforandringerne.

Udviklingslandene er de lande, der bidrager mindst til udledningen af drivhusgasser, men

samtidig de lande, der vil opleve de værste skader fra klimaforandringerne. Det gælder ikke mindst de fattige lande i Afrika.

Dansk udviklingspolitik vil fokusere på Afrika i de kommende år. Bistanden vil næste år vokse med ca. 500 mio. kr., og de ekstra penge skal først og fremmest bruges i Afrika. I regeringens nye Afrikastrategi vil vi indbygge klima- og miljøhensyn. Vi vil bekæmpe fattigdom, fremme jobskabelse og sikre de unge bedre muligheder. Vi vil fokusere på uddannelse. Vi vil fremme frihed og folkestyre og arbejde for god regeringsførelse, frie medier og bekæmpelse af korruption. Vi vil bekæmpe smitsomme sygdomme som hiv/aids og malaria. Og vi vil sikre kvinders rettigheder. Ved at give kvinderne stærkere rettigheder og samme muligheder som mændene kunne Afrika nå store økonomiske og sociale fremskridt. Derfor har regeringen besluttet at fordoble støtten til kvinder i Afrika. Ved at støtte en kvinde hjælper vi en hel familie på vej.

Vi har et fælles ansvar for vor klode: for at sikre frihed, retfærdighed og fred, for at sikre bæredygtighed i natur, miljø og klima og for at sikre menneskeheden mod sult, fattigdom og farlige sygdomme.

Vi glæder os over, at EU har påtaget sig en rolle som global leder i klimadebatten. EU har sat som mål, at medlemslandene samlet reducerer CO₂-udledningerne med 30 pct. frem til 2020 som led i en global aftale, og vi har sat bindende mål for anvendelse af vedvarende energi i Europa. Dermed går EU forrest i kampen mod klimaforandringer og for en grønnere fremtid.

Vi ønsker at styrke den fælles klima-, miljø- og energipolitik i EU. Det er netop et af elementerne i den nye reformtraktat. Det er nødvendigt med nye spilleregler for EU-samarbejdet, fordi EU er vokset fra 15 til 27 medlemslande; fordi vi skal være bedre til at træffe fælles beslutninger, bl.a. om kampen mod organiseret kriminalitet, terrorisme og illegal indvandring; fordi vi ønsker mere åbenhed om EU-samarbejdet; og fordi vi ønsker at forstærke EU's rolle på den internationale scene.

Vi skal gøre Europa stærkt ved at stå sammen, ved at skabe en tidssvarende ramme om samarbejdet, ved at vedtage en ny EU-traktat.

Fællesskabet og samarbejdet med Færøerne og Grønland er inde i en stadig udvikling og fornyelse. Styrken i Rigsfællesskabet er samarbejde. Færøerne og Grønland har fået en styrket rolle i det internationale samarbejde. På dette

grundlag søger Færøerne om optagelse i EFTA, og det støtter Danmark fuldt ud.

Det færøske selvstyre bliver fortsat udvidet. Tidligere i år har Færøerne overtaget ansvaret for folkekirken og det civile beredskab, og Færøerne forbereder nu en overtagelse af ansvaret for selskabsret og luftfart.

For Grønlands vedkommende afventer vi resultaterne af arbejdet i Selvstyrekommissionen. Det er min klare forventning, at vi i kølvandet på kommissionens betænkning vil se en udvikling af et stadig stærkere selvstyre i Grønland.

Jeg har dyb respekt for det færøske og det grønlandske folks ambitioner om at tage stadig mere ansvar nationalt og internationalt. Det er en naturlig udvikling, og regeringen støtter disse bestræbelser helhjertet.

Det er et meget omfattende politisk program, vi står foran: en storstilet plan for at skaffe mere arbejdskraft; en omfattende kvalitetsreform; en

kræftplan; en ambitiøs klima- og energiplan; en sænkning af skatten på arbejde; forslag fra Infrastrukturkommissionen om de kommende års store investeringer i bl.a. trafikanlæg; finansloven for 2008; en plan for styrkelse af den værdimæssige integration; et bredt anlagt udspil til at sikre lige muligheder, bekæmpe negativ social arv og styrke sammenhængskraften; et program for sikring af rettigheder og ligestilling for indvandrerkvinder; en ny EU-traktat; forberedelsen af klimamødet i 2009; en ny Afrikastrategi; en plan for udvikling af mere grønlandsk selvstyre.

Jo, der bliver nok at se til, og regeringen indbyder alle Folketingets partier til et bredt samarbejde om de mange opgaver.

Må jeg opfordre til, at vi indleder Folketingets arbejde med at udbringe et leve for Danmark.

Danmark leve!